

1. Sva-tým bra-třím chvá-ly zně - jí Cy - ri - lu a Me-to - dě - ji.

Na - ši ze-mi, ú - hor spí - cí pro-mě-ni-li ve vi - ni - ci.

Tam, kde člo - věk Bo - hem ho - ří, no - vý řád Duch Sva - tý tvo - ří.

Vzdě - lá - vej - te dál a zas cí-rkev, ná - rod, ce - lou vlast.

2. Sestro mocná přimluvami,
svatá *Ludmilo*, buď s námi!
Zní hlas, volá, výzvu nese
do všech věků: Proměňte se!
Ty jsi prošla křtem té změny,
ne však národ zaslepený.
Dnes a v každém století,
zraje plod tvé oběti.

3. Svatý *Václave*, náš kníže,
rozmnožil jsi slávu kříže.
Nejsilnější pán a vládce
je ten, kdo je silný v lásce.
Tisíc let už tvoje vláda
tvářnost našich dějin spřádá.
Dej i nám, ať s Ježíšem
na život a na smrt jdem.

4. Pastýř věrný v službách Otce,
biskup *Vojtěch*, zná své ovce.
Vlastním lidem zapuzený,
ohněm zkoušek vytříbený,
učí nás, jak s křížem dojit,
všechno snést i krev svou prolít.
Vede národ znavený
k jedinému Prameni.

5. Z našich světců *Prokop* prvý
Krista neoslavil krví.
V hloubi lesů u Sázavy
objevuje poklad pravý.
Boží pramen v tichu prýští,
hasí žízeň v dobách příštích.
Za dědictví bohaté
díky, svatý opate.

6. *Zdislavo*, ty paní chudých,
květe vzrostlý z naší půdy,
ženo soucitná a zbožná,
kěz tvou pomoc národ pozná.
Uč nás slyšet v každém bližním
Kristův hlas, jenž volá: Žízním!
Pomoz matkám, manželkám
stavět z rodin živý chrám.

7. Dík a prosba stále živá
sestru *Anežku* dnes vyzývá.
Perla královského rodu
rozhodla se pro chudobu.
U Vltavy klášter staví,
službou chudým Krista slaví.
Cestou smíru, pokoje
se svým lidem putuje.

8. Svatá *Hedvika*, buď zdráva,
památka tvá nepřestává.
Kněžnou jsi i kající,
manželkou i řeholnicí.
Hříchy doby, v níž jsi žila,
tvoje víra převážila.
I dnes v církvi pomoz všem
uznat vzácný podíl žen.

11. Díky *Janu Sarkandrovi*
za svědectví psané krví.
V dobách zmatků, tmy a svárů
obstál strážce Božích darů.
Vypros kněžím, otče Jene,
srdce pevné, nezlomené,
které bolest ani strach
neochromí ve zkouškách.

14. Světce *Klimenta* též ctíme,
papeže z dob rané církve,
jehož úctu v našem kraji
staletí nám předávají.
Ježíš přátelům svým věří,
klíče od nebe jim svěří.
Kliment za časů, kdy žil,
život za ně položil.

9. Ježíš mezi apoštoly
bratrů dvojice si volí.
S Vojtěchem, svým bratrem svatým,
spěchá k pohanům i *Radim*.
Žije dílo *Gorazdovo*
i svědectví *Hroznatovo*.
Jím a bezejmenným všem
s celou církví děkujem.

12. Vděčně chválí církev celá
Klimenta Hofbauera.
Dodnes žehná, prosí, tvoří
světoběžník v službě Boží.
Duším, jež se v hříchu ztrácí,
zpovědník zas život vrací.
Uč nás dávat víc než brát,
celý národ Kristu vrat!

15. Svatý *Víte*, mladý svědku,
známý rodům dávných předků,
cizí je tvůj kraj i doba,
neznámá je tvá podoba.
Přesto v Kristu, živém kmeni,
důvěrně jsme sjednoceni.
Svěřujem tvé ochraně
mládež v našem národě.

10. Otče hodný vděčné úcty,
svatý *Jene Nepomucký!*
Kněžské srdce, v Bohu stálé,
nepodlehne z vůli krále.
Muka tvého umírání
Ježíš mění v požehnání.
Kéž i dnešní bratři tví
najdou sílu k hrdinství.

13. Celý svět je Božím polem,
Pán chce všechny za svým stolem,
horstva ani oceány
setbě Slova nezabrání.
Z Čech do Ameriky míří
muž, jenž výzvy Boží šíří.
Ovoce tvé zůstane,
svatý *Jene Neumann*.

16. Svatý *Norbert* dnes jak kdysi
ducha smíru v církvi křísí.
Slovy, činy oznamuje,
že jen Ježíš sjednocuje.
Z mnoha zrn se chleba stává,
z mnoha bratří církev pravá.
Kéž jsme kvasem jako ty
smíru, lásky, jednoty.

